Koršun 3 of dagestánské firmy Kizlyar (Korshun 3, Kyzlijar) se mnou strávil 4 dny v lese jako hlavní pracovní nástroj. Kácel jsem s ním stromy do průměru cca 10 cm, klestil větve, zkoušel rozdělávat oheň, atd... dovolím si tedy napsat formou recenze pár postřehů.

Upnutí na opasek, přístupnost nože

Nůž jsem nosil na opasku, ne vždy jsem používal pojistné zapínání, ale za běžného pohybu je nůž v pouzdru stabilní. Nejedná se ale o samosvorné pouzdro. Nůž jsem měl u sebe i několikrát při spaní, pro to ale vždy pojistku zapněte. Kožené pouzdro má plastovou vložku, takže jde nůž dovnitř a ven, aniž by pouzdro poškodil. Zatím jedinou údržbu provádím napuštěním kůže tukem.

Nůž jako pracovní nástroj

Nůž jsem používal hlavně na odsekávání větví a kácení stromů, kdy jsem je kácel formou batoningu.Tato technika spočívá v přiložení nože na sekaný předmět a úderů do jeho hřbetu klackem, kdy nůž funguje podobně jako sekera. Vcelku snadno tak složíte i slušně silný strom. Záleží na délce čepele a na tom, zda na hřbetu nemáte "cool" pilu. Osobně jsem s pilovým hřbetem na nožích nikdy nic neuřízl, ale batoning je v tomto případě problém, protože pilové zuby rychle zničí klacek, kterým do nože boucháte.

Nůž je masivní, takže i role v batoningu mu sedí. Horší je to se sekáním větví volně z ruky. Nůž nemá tak těžkou špičku a má v základu poměrně velký úhel ostří, takže se nerad zakusuje hluboko do materiálu. Po návratu jsem jej brousil a pomalu měním úhel ostří k více ostrému úhlu, který bude na běžné používání o něco praktičtější. Nůž si odnesl dva malé zoubky, takže přebroušení pomůže i jim. Vůbec ale netuším, kde jsem k zoubkům (velikost tak 0,2mm) na čepeli přišel. Pro sekání je tedy lepší chytat je vzadu a doplnit si pojistnou šňůrku.

Stejně tak trochu zbrousím ostré úhly na záštitě za ostřím. Je to spíše o pohodlnosti. Takže až potud jsem s nožem spokojen. Opravdu je to bytelný kousek, do kterého není třeba bát se praštit klackem.

Jedinou nevýhodu, kterou musím zmínit, je málo ostrá hrana hřbetu, kdy bez dobroušení ostré hrany nelze rozdělat oheň škrábáním křesadla z magneziové slitiny. Hodit jiskru hřbetem je spíše věcí náhody a použití ostří sice možné v nouzi je, ale je zde riziko vypálení ostří.

Vzhledem k tomu, že jsem již dříve stáhnul většinu černění, tak nyní ještě upravím úhel ostří a vylepším na kousku úhel hřbetu tak, aby šlo v klidu škrtat křesadlo. A tím k nástroji již nebudu mít připomínek.

Mimochodem - pokud chcete používat v lese nože s falešným ostřím na hřbetě nože, nastane problém při batoningu, kdy si bude ničit klacek, kterým do nože mlátíte významně rychleji.

Pokud to shrnu, Koršun je odolný nůž, který je primárně vojenský, ale já jej používám v lese při táboření. S drobnými úpravami, které jsem uvedl výše, jej mohu směle doporučit jako parťáka, na kterého se můžete spolehnout a nemusíte mít k němu velké ohledy při používání. Krása je věc subjektivní a záleží na každém, zda mu padne do oka, nebo ne.

Porovnání Koršunu s replikou KA-BARu od MFH a Bushman od ColdSteel

Všechny tři nože byly používány stejně svými majiteli a obstály dobře. Nevýhodou nože Bushman je tenká ocel, kolem 2,5mm. Zato má v ručce otvor pro hřebík, nebo šroub, pokud chcete udělat oštěp a díky tomu lze udělat i poutko. Nevýhodu tenké oceli poznáte zejména při batoningu. Velkým překvapením byla odolnost repliky USMC finghting knife KA-BAR od MFH, která v ceně kolem 700 Kč obstála vynikajícím způsobem, jak odolností, tak udržením ostří. Tloušťka ocele byla kolem 3,5mm.

Z pouzder se mi jeví nejpraktičtější od Koršunu, které má plastovou vložku a netrpí opotřebením. Pouzdro Bushmanu dostalo naopak opakovaným ukládáním a vytahováním nože docela zabrat. KA-BAR měl jednoduché kožené šité pouzdro.

{jcomments on}